

ה"ת 26637/11-2 דוד לוגסי, תכשיטי יד זהב בע"מ, ח.פ. נגד מדינת ישראל, לוריאור אידליין

בית משפט השלום בחדרה

ה"ת 13-11-26637 לוגסי נ' מדינת ישראל ואח'
בפני כב' השופטת רבקה סגל מוהר
דוד לוגסי תכשיטי יד זהב בע"מ, ח.פ. 33 511276073
המבקשים
נגד
1. מדינת ישראל
2. לוריאור אידליין
המשיבות

החלטה

רקע

מנחת בפני בקשה המבקשים - חברת העוסקת במכירת וקניית זהב ותכשיטים ובעליה מר דוד לוגסי (**להלן: "מר לוגסי"**), להחזרת רכוש שלטענתם שייר להם ותפוס בידי המשיבה 1 שלא כדין ובאופן העולול לפגוע פגעה ממשית בזכויותיהם בו.

אין חולק על כך שהרכוש נשוא הבקשה כולל תכשיטים שנתפסו על ידי משטרת ישראל במהלך חודש ספטמבר 2013, במסגרת חקירת החשד לגניבתם על ידי המשיבה 2, אשר עבדה באותה עת אצל המבקשים.

חוודשים לאחר תפיסת התכשיטים כאמור, בהחלטתי מיום 13.11.20 ולבסוף הסכמתה המוטנית של המשיבה 1, נעתרתי בבקשת המבקשים והוריתי על השבת התכשיטים לידיים, בכפוף להגשת תצהיר הנוגע לערךם הכספי הכללי, צילוםם וחותמת המבקשים על התcheinות שלא לעשות בהם כל שימוש עד לתום ההליכים בתיק העיקרי נשוא הבקשה.

בחיפוי תקופה מאז הוחזרו התכשיטים לידיים כאמור, בקשה המשטרת לتفسם בשנית לצורך שלמת חקירה והմבקשים נענו לבקשת זו ומסרומם לה בחזרה.

ביום 14.12.28 הגישה המשיבה 1 לבית המשפט כתב אישום המיחס למשיבה 2 את גניבת התכשיטים נשוא הבקשה.

לאור בקשה המשיבה 1, הוריתי על זימון של המשיבה 2 ובא כוחה גם כן, לדין שהתקיים בפני בקשה זו.

nymoki_beksha

בבקשתם הנוכחית שהוגשה לבית המשפט ביום 15.4.2020 - בקשה לפי סעיף 34 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) (נוסח חדש), תשכ"ט - 1969 (**להלן: "הפסד" פ'**), או על בסיס כל דין מתאים אחר", מעלים המבקשים טענות משפטיות ועובדתיות כאחד.

עמוד 1

במישור העובדתי טוענים המבקרים כי גניבת התכשיטים גרמה להם בשעתה לטלטלה כספית גדולה וכי אי החזרתם לידיים כתם והמשך החזקתם אצל המשיבה 1 ללא תקלית, מסביס לה נזקים עצומים.

במישור המשפטי סומכים המבקרים את טענתם בדבר החזקת התכשיטים על ידי המשיבה 1 שלא כדין, על הוראת סעיף 35 לפיקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) (נוסח חדש) תשכ"ט-1969 הקובע כי: **"אם תוך שישה חודשים מיום תפיסת החפץ על ידי המשטרה, או מיום שהגיעו לידיה, לא הוגש המשפט אשר בו צריך החפץ לשמש ראייה ולא ניתן צו על אותו חפץ לפי סעיף 34, תחזיר המשטרה את החפץ לאדם אשר מידיו נלקחו; אך רשאי בית משפט השלים על פי בקשה שוטר מוסמך או אדם מעונין, להאריך את התקופה בתנאים שיקבע."**

במהלך הדיון שהתקיים בפני המבקר מר לוגסי את הדברים הבאים:

"הפחד שלי הוא שהתכשיטים ייעלמו. למייטב ידיעתי הם לא מבוטחים כשהם

במשטרת... התכשיטים נלקחו ממוני בלי שום צו..."

עמדות המשיבות

את התנגדותה לבקשה נימקה **המשיבה 1** בתגובהה בכתב, בהיות התכשיטים **"לב ליבת של המחלוקת בתיק זה"** ובטענה כי בלבדיהם לא תוכל היא להוכיח את אשמתה של המשיבה 2 בעבירות המוחסנת לה.

במהלך הדיון בבית המשפט הסבירה ב"כ המשיבה 1 כי המחלוקת נוגעת לשאלת מי שייכים התכשיטים - האם למבקרים או למשיבה 2 ואמרה: **"אנו סבורים שהראיה הטובה ביותר היא התכשיטים עצם ולא תമונות".** בתשובה לשאלתי בדבר נסיבות תפיסת התכשיטים מחדש מידי המבקר מר לוגסי לאחר שאלה כבר הוחזרו אליו כאמור, אמרה ב"כ המשיבה 1 כי היא אינה יודעת האם התכשיטים נתפסו בחזרה על ידי המשטרה בזכות רצונו הטוב של מר לוגסי או בעקבות צו והטימה כי לשיטתה מדובר בחפץ שנעבירה בו עבירה, כלשון סעיף 32 לפס"פ.

ב"כ משיבה 2 (אשר לא התייצהה לדין בבית המשפט עצמה), טען כי כלל לא ברור האם התכשיטים שהוחזרו על ידי המבקרים למשטרה הם אותם תכשיטים שנתפסו ברשות המשיבה 2 לתחילת וći ישנו אדם בשם "רוברטו" ש"הביא קובלות לזהוי התכשיטים שנתפסו".

דין והכרעה

לאור אופי הטענות שהועלו בפני, השאלה הראשונה בה עלי להכריע היא האם תפיסת התכשיטים מחדש על ידי המשטרה נעשתה כדין. על מנת שאוכל להתייחס לשאלת זו כראוי, נטלי מייד ב"כ המשיבה 1 את תיק החקירה העומד בסיס כתוב האישום שהוגשם.

במהלך העיון בתיק מצאתי כי:

בתאריך 13.9.17 תפיסה המשטרה ברשות המשיבה 2 תיק ובו תכשיטים שלגרסתה נלקחו על ידה מהחנות שבה

היא עבדה באותה עת (חנות המבקשים - ר.ס.מ) - **ר' דז"ח פעולה מיום 17.9.13.**

תפיסת התכשיטים ברשות המשיבה 2 ובביהה בוצעה בעקבות ובמסגרת פעילות משטרתית סמייה ובהסכמה של המשיבה 2 (**ר' דז"ח החיפוש מיום 17.9.13.**)

בתאריך 25.9.13 צולמו התכשיטים בתחנת המשטרה וזוהו על ידי המבקש מר לוגסי (**ר'لوح צילומים מיום 25.9.13.**)

בתאריך 2.12.13 (בעקבות בקשת המבקשים והחלטתי מיום 20.11.13 אשר ניתנה בהסכמה המשטרה), הוחזרו התכשיטים למבקשים לאחר שאללה המציאו תצהיר, הערכות שווי והתחייבות שלא לעשות בהם כל שימוש כל זמן שייהי בהם צורך כריה משפטית.

בתאריך 22.5.14, לקרה עימות שעמד להיערך בין לוגסי לחייב אל תחנת המשטרה עם התכשיטים שהוחזרו לרשותו כאמור.

בתאריך 25.5.14, במהלך העימות שנערך בין הצדדים, הכחישה המשיבה 2 את גניבת התכשיטים מהחנות וטענה כי הם שייכים לה ולבחור שמו "רוברטו" (**ר' תמליל העימות**).

בתום העימות תפס החוקר רס"ר רועי מסורי מידיו מר לוגסי את התכשיטים והכנסם לארון נעל במשרדי תחנת המשטרה (**ר' מזכר מיום 25.5.14.**)

כתב האישום כנגד המשיבה 2 בו מיוחסת לה גניבת התכשיטים, הוגש ביום 28.12.14.

השתלשות העניינים המפורטת לעיל, מלמדת על כך שתפיסת התכשיטים בשתי ההזדמנויות - הן ברשות המשיבה 2 ובביהה בפעם הראשונה והן מידיו מר לוגסי בפעם השנייה, בוצעה בהסכמה, מכח הוראת סעיף 32 לפס"פ הקובלע כי:

"(א) רשאי שוטר לתפוס חפץ, אם יש לו יסוד סביר להניח כי באותו חפץ בעברה, או עומדים לעברו, עבריה, או שהוא עשוי לשמש ראייה בהליך משפטי בשל עבריה...".

יחד עם זה, לאור הזמן שהחלף מאז נתפסו התכשיטים בשנית (25.5.14) ועד שהוגש כתב האישום (28.12.14), דהיינו כ- 7 חודשים, עלי לדון בשאלת האם רשות המשיבה 1 להמשיך ולהחזיק בהם בעת, גם ככלא הוארכה תקופת התפיסה תוך ששת החודשים הראשונים שבמהלכם לא הוגש כתב האישום?

תשובה שלילית לשאלת זו תאין הצורך בדיון בשאלת השניה שבבסיס התביעה ותחייב את החזרת התכשיטים על אתר.

בבש"פ 6686/99 **עובדיה נ' מדינת ישראל**, קבע בית המשפט העליון כי:

"לא הרי תפיסת חפץ כהרי המשך ההחזקה בו. המשך החזקת החפץ בידי המשטרה,

כך נקבע, יש בו כדי לפגוע בזכות הקניין של הבעלים, מעבר לפגיעה שנגרמה לו כתוצאה
עמוד 3

מעצם התפיסה. לפיכך, לא די שתפיסת הנכס נעשתה בעילה מבוררת אלא יש לבחון אם הפגיעה נעשתה לתוכלית רואיה ואם המשך החזקח החופץ בידי המשטרה אינו פוגע בבעל הזכות בנכס במידה העולה על הנדרש... סעיף 35 מורה לנו, כי המחוקק קצב פרק זמן של שישה חודשים שאחורי אין המשטרה רשאית להמשיך ולהחזיק בתפוסים. אם המשטרה מבקשת להמשיך ולהחזיק בהם או לחלוטם או להשמידם, עליה להזדרז ולפנות לבית המשפט במהלך ששת החודשים מאז התפיסה ולבקש את המשך החזקח בתפוסים ולהראות כי הדבר דרוש למטרה רואיה המצדיקה שלילתם זמנית או לצמצימות מבעליהם. לא עשתה כן במהלך ששת החודשים, רשאית המשטרה על פי סעיף 35 לבקש אורך ובית המשפט יתננה...".

במקרה זה, המשטרה ואף המשיבה 1 המטפלת בתיק עתה ומازה הסתיימה החקירה, לא עשו דבר. על פי הפסיקה, גם במקרים בהם מנסה המדינה לנקטו ב"קיזור דרך", דהיינו מבקשת הארכה במסגרת התנגדותה לביקשת האדם המבקש את החזרת התפוסים, נחשבת התנהלותה כבלתי רואיה וגם בהקשר זה אמר בית המשפט את דברו במסגרת בש"פ 6686/99 הנ"ל:

"...לא נראה לי, כי יש מקום להתייחס להtanegdot המשטרה לבקשת כאילו הייתה זו בקשה להארכת מועד ולדעתן בהtanegdot כאילו הייתה קיימת החלטה להארכה. כאשר על הCPF מונחת זכות יסוד של הפרט על קניינו ומנגד סמכות הרשות ליטול ממנו את קניינו, על הרשות למלא בקפדנות אחר הוראות החוק ולנקוט בצעדים המתחייבים ממנו כדי להפעיל את סמכותה. דרישת זו אינה פורמלית גרידא. היא נובעת מתפיסה יסוד של המחוקק ושל השיטה בדבר האיזון ההולם בין צורכי הציבור לבין זכויות הפרט ואין להקל ראל בצעדים בהם יש לנקטו בדרך לפגיעה באותו זכויות".

בהקשר זה ר' גם החלטת כב' השופטת ד' ברק-ארוז בש"פ 3405/14 מדינת ישראל נ' חמלי טכנולוגיות (2007) בע"מ.

לאור כל האמור לעיל, לאחר שnochחתי לדעת כי המשיבה מחזק בידייה תצלומים צבעוניים של כל התכשיטים נשוא הבקשה, כמו גם תצהירים של המבוקש מר לוגסי ושל הסקרים השונים שסיפקו לו תכשיטים אלה מחד, בעוד המשיבה 2 אשר הודהה תחילתה בלקיחתם מחנותו טעונה כתע כי הם שייכים לה ו/או לרוברטו הנ"ל, ומכיון שלא שוכנעת כי יש בידי המשיבה 1 כדי למנוע באופן מוחלט אפשרות של פגיעה בהם או בערכם מאידך, הנני מורה על החזרת התכשיטים לידי המבוקשים בכפוף לחתימתם על התcheinות חדשות ועדכניות שלא לעשות בהם שימוש כלשהו עד לתום ההליכים בתיק העיקרי נשוא הבקשה. זאת לאור נוכנות המבוקשים לעשות כן ועל מנת שלא לפגוע באפשרות המשיבה 1 להציג את התכשיטים עצמן כראיה במשפט, בבוא העת.

המצוירות תמציא החלטה לצדים, בפקס.

תיק החקירה נמצא בלשכתו והמשיבה 1 תוכל לקבלו לידי באמצעות פקיד העוזר.

ניתנה היום, כ"ח סיון תשע"ה, 15 יוני 2015, בהעדר הצדדים.